

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 16 kwietnia 2019 r. — BONVER WIN, a. s./Ministerstvo financí

(Sprawa C-311/19)

(2019/C 213/18)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: BONVER WIN, a.s.

Druga strona postępowania: Ministerstvo financí

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 i nast. Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej znajdują zastosowanie do krajowego uregulowania prawnego (powszechnie obowiązującego zarządzenia gminy), które zakazuje świadczenia określonej usługi w części jednej gminy, wyłącznie z tego powodu, że część klientów usługodawcy, do którego odnosi się to uregulowanie, może pochodzić lub pochodzi z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej?

Jeżeli tak, to czy dla zastosowania art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wystarczające jest jedynie powołanie się na możliwość wystąpienia klientów z innego państwa członkowskiego, czy też usługodawca jest zobowiązany wykazać, że rzeczywiście świadczy usługi na rzecz klientów pochodzących z innych państw członkowskich?

- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pierwsze przedłożone pytanie ma jakiegokolwiek znaczenie to, że:
- a) potencjalne ograniczenie swobody świadczenia usług jest wyraźnie limitowane zarówno pod względem geograficznym, jak i pod względem przedmiotowym (ewentualne zastosowanie wyjątku de minimis);
  - b) brakuje podstaw do przyjęcia, że krajowe uregulowanie prawne reguluje w różny sposób, pod względem prawnym lub faktycznym, sytuację podmiotów świadczących usługi przede wszystkim na rzecz obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej z jednej strony i podmiotów kierujących swoją ofertą do klientów krajowych z drugiej strony?
-